

Télelő

*részeg katonák vonulnak az éji kerten át
árnyakba-botló csigahéjat-roppantó katonák és rekedten kiabálnak
hahó sose halunk meg bár csapzottak vagyunk mint a kóbor kutyák
hajunkban szalmakóc és dohánylepedék
palánkon-átszökdősök virágokra-vizelők
vasakkal-zörömbölő rongybábok mi vagyunk
járdaszél kutyapiszkában négykézláb térdepelők
rég a Nilusig szálltak előlünk mind a zöldike-madarak
s a lányok fogvacogva fordulnak be most a fal felé
pedig együtt hallgattuk az édenkertről szóló mesét valaha
verőfényben pucéran-hentergő kölykök mi voltunk
s oroslánok vállára hajtottuk fejünk*

NAGY GÁSPÁR

Talán így marad...

*Rigói
lengő megfagyott betonon
tenyérvnyi szalonnabőrön
landolhatnak
örömmel töltődik miattuk is —
egy főhivatású madáretető
az átlagosnál zordabb januárban
ablakkocogtatással
fintorokkal irányítja a reptéri forgalmat
a föl- és leszálló reményt
elgondolja csöpp pilótái helyett
a hóba zuhogó
férgesült
túlduzzadt cseresznyéket
üveghez nyomott orral
talán így marad júniusig
térdeinél egyre hűl
hűvösödik a konyhaidő*

Ilyen világ

„izzó orcával rendületlen,
mert akár ti, oly arcul-verten”
(I. Gy.)

*A holtak nem szólnak vissza
a holtakkal mindent lehet
arcátlanul nevükben szólni
kimérni képük az árukodó
dilettantizmus húsboltjában
— ez az úr minket szeretett —
igéit jelzőit fényképét
hagyta ránk
ez egy ILYEN VILÁG
a holtak hogyan is szólnának
a süketeknek
hogyan is fenyegetnék meg
az elvakultakat
hogyan is figyelmeztetnék
az átvert srácokat
hogyan is — mikor minden
támogatás arra szolgál
azt sulykolja időtlenül
az élőkkel is mindent lehet
sőt szabad
ahogy a holtak nem szólnak
vissza ahogy az élőkkel
a cinkos lift fellegek
fölé szalad*

1984. III. 1.

Egy feljövő kiscsapatra*

*A módszer fényesen avult,
akár egy cigarettás-dóznis:
hallgatni már megtanult,
most tanul hallgatózni...*

* Nemzedéki csapatról is szó lehet.

Örvényekkel

*Szerelmeimet látom partra úszni,
remélem kiért valahány —
én már az örvényekkel kezdek randevúzni,
meg ördögökkel — és így tovább ...*

Míg házadban...

*E papír már semmire se jó,
csak vers alá alomnak;
nyújtózzék istállósötétben,
míg házadban csaholnak.*

Történelem

*Most kényelmes
elhúzódni
az Isten-védte
csillagokra
süketnek
vaknak lenni
szolgátságunkat
sokszorozva*

*Mintsem
egy betömött
szájú nem!-nek
cellamocsokban
társa lenni
a tapétás
dalnokoktól
fényévekre
elkerengni*